

Karakterer

Ole Kvist

Ole er buschauffør og har været det længe. Han er ikke chauffør i byen, da den hænger ham langt ud af halsen. Næ, han føler lidt mere for de længere ture, hvor man kommer lidt ud hvor kragerne godt kan finde ud af at vende. Og så er det også en hel del mere behageligt fra en kørselskyndigs synsvinkel. Man får ligesom mere en fornemmelse af at køre, når man ikke skal stoppe hvert andet minut, fordi en eller anden snot unge har trykket på knappen for sjov og eller en gammel pensionist på grund af dårlig hofte kun skal fra et stop til det næste.

Ole er godmodig i ordets klareste forstand. Livet er en gave og i Oles tilfælde er det mere sandt end for mange andre. To år tilbage lå han på skærebrættet for at få sig en yderst vanskelig hjerteoperation. Svagt hjerte har altid ligget til familien, og Oles far døde selv i en alder af 54. Ole er nu 56, så livet er ja, en gave. Og af samme grund, ingen bybus. For meget stres. Herude på landet går det hele lidt langsommere, hvilket passer Ole fortrinligt. I byen er de så indelukkede og sure, men herude kan man godt kigge hinanden i øjnene og få sig en god snak. og Ole snakker. Det kan godt ske at skiltet siger, at der ikke må snakke med chaufføren under kørselen, men der er ingen, der siger at Ole at han ikke må tale med passagererne. Så tit Ole kan komme til det, får han sig en god snak om vind og vejr, verdenssituationen, familien, livet som chauffør eller hvad der nu lige ligger ham på sinde den dag. Men han brokker sig aldrig. Hvis en passager begynder at brokke sig (og det er lige meget om det er om indvandrere eller priserne på nye kartofler) så forsøger Ole at drejer samtalen over på noget hyggeligt og positivt. Livet er for godt til negativitet, og han ligner da også en for hvem verden er et helt okay sted at være. Han er rund og har en slående lighed med en bjørn der lige har fået en stor krukke honning, smilende og med en stor bølgehat på året rundt der dækker den skaldede isse (*"ingen grund til at reklamere med landingsbanen"* som han plejer at sige), skægstubbe, altid bekymrede venlige øjne, de røde kinder og stor rund næse lige midt i ansigtet. Ole er svær ikke at holde af. En elskelig bjørn med at svagt hjerte men med at stort kørekort.

Religion

Du er en god kristen, men heller ikke mere. Man skal elske sin næste, ikke være jaloux og huske at gå i kirke hver jul og måske endda til påske med mindre man har ruten den dag. Det gamle testaments *"en tand for en tand"* har ikke rigtig noget med den kirke vi kender i dag.

Politik

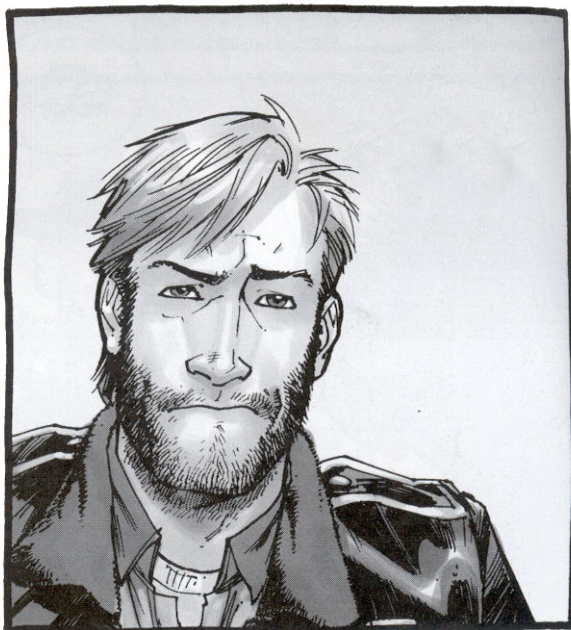
Livet er for kort til at stemme, men skulle der stemmes var det nok rødt, der blev stemt.

Sex

Du kan godt lide en dyb kavalier gang lige så meget som den næste mand, men du vil aldrig sige noget om det. Du tænder på sin kone, hun er din engel og sådan er det. Men skulle du sætte ord på det, så er en god røv (stor en) og en store babser (jo større jo bedre) lige sagen. Hvad folk ellers laver i deres soveværelse vil du ikke blande sig i, men bøsser fatter du ikke og pædofile skulle have kappet tissetøjet af. Uden undtagelse.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Rede din familie. Når det først går op for dig, hvilken katastrofe Danmark er på vej ud i, vil du skide på job og pligter. Du skal redde din familie, og det kan ikke gå for hurtigt. Lykkedes det ikke, har du mistet alt. Og mister du alt, vil du gøre som du altid har gjort - passe din rute. En sidste gang. Du startede dagen med at skulle til Egebæk med dine passagerer, så nu skal den her lortebus til Egebæk, koste hvad det vil. Og når du først er der, kan du dø i fred, vidende at du har gjort din pligt.

Benjamin

Fredberg

Benjamin har verden i sin hule hånd. I hvert fald den litterære verden, hvor ALLE elsker ham. Han er en af de få forfattere, der har formået at blive elsket af sin samtid, sine kritikere og sine læsere, der kun bliver flere og flere som dagene går. Også selvom han egentlig tager afstand fra dem, deres penge og alt hvad de står for.

Lidt af en bedrift for en tidligere reklamemand, der bare en dag fik nok af verdens uforstyrrede overforbrug af unødvendigheder, der alle blev fremstillet som livsnødvendigheder, flere af dem ting, han var med til at sælge. Men en dag gav han op. Han orkede ikke mere. Han solgte alt, sit hus, sin bil, sine kæreste ejendele, blev skilt og flyttede i en lille hytte i Nordsverige. Og så skrev han. Og skrev. Og skrev. Tre år senere var han færdig med en 3 binds murstens roman, der gjorde op med hele det vestlige samfund, ja de fleste samfund for det ikke skulle være løgn. Romanen hed kort og godt "Forfald" og da første del udkom en sensommer, blev den øjeblikkeligt udråbt til et litterært mesterværk, der med en stærkt kontroversiel tone og en indignation mod alt vi køber og gør som forbruger og som mennesker, satte tingene på spidsen, hammeren på sømmet og fik sagt alt det, vi andre udmærket godt vidste, gerne ville sige, men aldrig fik sagt og aldrig ville drømme om at turde at sige. Det er nu tre år siden. Men de tre år er ikke, fra Benjamins side, brugt på at trille tommelfingre og tælle penge. tværtom. Han er flyttet på landet, denne gang i Danmark, hvor han har skrevet endnu en murstensroman om askesens nødvendighed i dagens Danmark, Europa, Verden.

Selskabelig kan man ikke ligefrem kalde Benjamin. Han har ikke noget mod at tale med folk, men der er intet han forsøger mere end reklamefolk, sælgere, journalister og prominente folk der er "noget ved musikken". Han vil meget hellere bruge tre timer på at snakke med en drukkenbolt på den lokale bodega (også selv om han selv naturligvis er pinlig ædru siden han kun drikker vand) end at tale blot 3 minutter i en telefon med en journalist. Benjamin giver nemlig ALDRIG interview, hvilket jo kun har gjort ham til en endnu større kult figur. Han er krævet læsning på landets gymnasier, journalister forsøger konstant at være HAM eller HENDE der får det første interview med manden (specielt Weekendavisen har været utrolig stædige i deres forsøg på at få Benjamin i tale), der startede hele den litterære NEJ bølge, som den senere er blevet kaldt. På kun tre år er mere end et snes mere eller mindre prominente forfattere og spirende wannabee digtere kastet sig over askesen som religion og udtryksform

og mener alle de er enormt autentiske. Alle for at få en bid af kagen, de 15 sekunder i spotlyset, alle forsøger de i interviews at forklare, hvorfor det er det er så vigtigt, i stedet for simpelthen at gøre det. Alle dem og mange flere vil Benjamin Fredberg sætte på plads i sin nye bog "Giv op". Det bliver stort. Han vil give dem alle en stor "autentisk" fåk åp finger. Lidt Benjamins intellektuelle måde at fortælle dem og verden "*så kan I lære det*". Bogen er skrevet på den samme skrivemaskine som "Forfald" blev skrevet på og det eneste eksemplar der findes, bærer Benjamin under armen, mens han glad går mod busstoppestedet.

Religion

Nej nej og nej. Religion er den største grund overhovedet til at alt går af helvede til i denne verden. Det er den største undskyldning for at gøre nogen ondt, bliver brugt som et tæppe af undskyldninger, man dagligt gemmer sig bag, mens man fyrer den ene antisemitiske kommentar efter den anden.

Sex

Heller ikke. Kun ved at frasige sig sex helt og holdent, kan man opnå en nogenlunde klarhed i sit liv. Sig nej. For ønsket om og forhåbningen om sex styrer vores liv. Hele tiden. Lyst lyst lyst. Liderlighed, sygelighed, perversion. Løsriv dig.

Politik

Det nytter ikke at stemme. De er alle kun der inde for at hytte deres eget skind. Korrupte, nepotistiske, rygklappere, pampere. Nogle for bløde, nogle for hårde, nogle for ligeglade og andre for involverede, men alle ligeglade med det folk, de en gang blev stemt ind af.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Du har jo ret. Din nye bog "Giv Op" kan ikke sige det meget tydeligere. Den vestlige verden har spillet fallit. Men det er for sent. Hvis du blot kunne give bogen til nogen, der ville forstå. Find ud af hvad, der skal ske med din bog.

Begynd at diskutere de store linier på de mest upassende tidspunkter. Bliver I overfaldet af 10 zombier, jamen så er det da et udmærket tidspunkt at tale om samfundet som en virus (nu vi er ved emnet), eller dommedag som et teoretisk udtryk for askesens modvægt etc.

Karsten Bay

Nielsen

Der er ingen, der skal fortælle Karsten, at han ikke elsker sin datter. Han vil gøre alt for sin datter. Og han gør alt for sin datter. Vækker hende om morgenen, smører hendes madpakke, vasker hendes tøj, giver altid efter, hvis hun vil se noget på et af de andre programmer, selv om han er midt i en film, gir hende lov til at være sent ude, også selv om han ved hun er hos Peter eller Jens eller Torben, selv om hun siger hun er hos Camilla. Han spiller rollen som martyr, uden at kræve noget til gengæld, ud over at hun respekterer ham (hvilket hun

ikke gør) og måske endda når det går vildt for sig smiler en gang i blandt (hvilket hun overhovedet ikke gør). Nynne er altid sur, altid vrængende, råbende. Men sådan er de jo i den alder. Teenagere. Hun skal bare have lidt mere plads, så går det alt sammen. Så hjælper det jo heller ikke noget at Dorthe, Karstens kone aldrig er hjemme. Hun har altid så travlt med sit arbejde på sygehuset. *"Jamen der er mangel på sygeplejersker"* er hendes standard forsvar, når hun endnu engang undskylder, at hun endnu engang har taget overarbejde. Det er ikke fordi de ligefrem mangler pengene. Huset er arvet og betalt, og Karsten har også et job som folkeskolelærer (dansk, engelsk og matematik, og vikar i formning, når der er brug for det) på Valdemarskolen i Ribe midtby. Økonomien har det fint, men ægteskabet halter. Karsten har bare ikke opdaget det helt endnu. Han tror stadig, at man kan klar alt med lidt mere kærlighed, et knus og masser af gode intentioner. Men sådan er det at være barn vokset op under 68'er generationens livssyn. Han forsøger at leve op til et ideal indprentet af sin opofrende hippie mor, der ikke altid går hånd i hånd med den moderne livsstil hvor alle er sig selv nærmest. Ærgerligt. Karsten mener selv han er godt med på noderne, men realiteten er at han er lidt bagefter med alt. Piberygning er ikke cool og fløjlsbukser er så umoderne at selv de gamle hippier er holdt op med at gå i dem. Ikke altid nemt at være Karsten.

Religion

Du hælder absolut til det nye testamente. Elsk din næste, vend den anden kind til, lad de små komme til mig og alt det der. Kærlighed er et universal sprog, og elskede folk lidt mere her i verden, ville der ikke være så mange krige.

Sex

Det er ved at være et stykke tid siden. Dorthe har ikke ligefrem været meget medgørlig det sidste års tid. Men hun har jo også meget at se til på arbejdet. Sygeplejersker har et meget stressende job, og det er dit job som ægteemand at acceptere det.

Politik

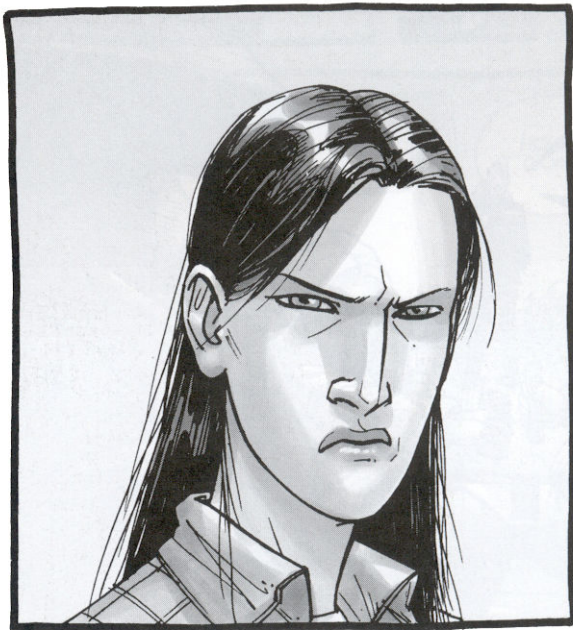
Rød front! Det var det i hvert fald i gamle dage. Op på barrikaderne og vift med de røde faner, mens man moonede panserbasserne. Nu er det vel mere en socialdemokratisk halvlunken mellemvare, der gør sig glædende.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Beskyt din datter, uanset om hun vil beskyttes eller ej. Hun har ikke fortjent at se alle disse grusomheder.

Find din kone. Din kone Dorthe er på hospitalet, på arbejde, så meget ved du. Du må hente hende om muligt.

En hver mand har sit bristepunkt. Dit er et eller sted mellem Nynnes konstante urimelig plapren (ja hun ER urimelig), din kones konstante sidespring (ja du ved GODT hun boller ved siden af, du er jo ikke blind) og så verden, der er ved at gå af helvede til. På et eller andet tidspunkt knækker filmen for dig. Bestem selv hvornår.

Nynne Bay

Nielsen

Nynne er 16 år og er dybt uretfærdigt behandlet (i hvert fald hvis man spørger hende). Hendes far, Karsten, drukner hende i kærlighed og omsorg, hvor hun hellere ville have lidt modstand. Så det prøver hun så at få, ved at gøre alt det, hun tror, vil pisse hendes far af; ødelægge hendes flotte lange hår ved at farve det i alle regnbuens farver (denne uge blå sort), stoffer, alkohol en masse, masser af

usikker sex og opfører sig generelt som en drama queen og en biiiaatch, der hellere vil høres på end hører på andre. I hvert fald så længe hendes far er i nærheden. Hvis han ikke er der, så kan barrikaderne falde lidt og så er hun egentlig meget sød, og slet ikke så hård, som hun ser ud. Indtil videre er hendes projekt ikke lykkedes. Hendes far er alt for forstående og alt for flink til nogensinde at hidse sig op, hvilket blot pisser Nynne endnu mere af. At Nynnes mor, Dorthe, så godt som aldrig er hjemme, gør ikke sagen nemmere. Hun er sygeplejerske og arbejder nærmest i døgn drift på det hospital. "Arbejder" er måske så meget sagt. Nynne er overbevist at Dorthe har en affære med overlæge Møller. Men Karsten siger aldrig noget, enten fordi han ikke har opdaget det, eller fordi han endnu engang ikke vil se realiteterne i øjnene og blot forsøger at drukne endnu en med lidt for meget kærlighed. Vatpik. Hvis han nu bare en gang tog tyrene ved hornene, kunne det være at Nynne bare en gang i sit liv kunne respektere ham...

Ellers er Nynne ikke meget ulig andre tøser på de 16 år. Bortset fra at hun er ude af kontrol (hvilket hun heller ikke er den eneste 16 årige der er, når alt kommer til alt). Men hun har altid været populær og smuk (de to ting hænger gerne sammen), men hendes tidligere venner forstår ikke helt hendes forvandling fra pæn til semi-punk. Rollen har det lidt med at fylde mere og mere, og Nynne er lidt blevet en lost cause for lærere og (ex)veninder. Så hun spiller hård. Rigtig hård. Sandheden er at Nynne altid har været en bogorm, men det fandt hun hurtigt ud, at man ikke vandt popularitets konkurrencer på. Så nu læser hun bøger i smug (og mange af dem), hun elsker at deltage i intellektuelle diskussioner på diverse fora på nettet, men naturligvis aldrig under eget navn. Tænk hvis nogen skulle finde ud af, at hun faktisk frivilligt læste bøger med et lix tal højere end en pixibog. Så er der jo ingen, der vil tro på hende. Hun spiller rollen som den populære heks på skolen, og den uregerlige rebel over for sin far. Når alt kommer til alt, vil hun allerhelst blot læse en god bog.

Religion

Religion bruger du ikke. Det er opium for folket, blændværk for den uoplyste.

Sex

Selv om du kun er 16, har du allerede været sammen med en del. Mest af alt for at provokere din far. Ikke at du får så meget ud af sex. Du får mere ud af en bog en af en eller anden stodder, der ligger og pumper oven på dig. Men at læse en bog har bare ikke helt samme virkning på din far.

Politik

Du vil egentlig rigtig godt diskutere politik (bare ikke når din far er der), for det er et fantastisk spændende emne. Egentlig er du stokkonservativ i dine holdninger, godt og grundig gammel konservativ. En holdning du kun løfter sløret for, når du virkelig vil dreje kniven i ryggen på din far.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Være en rigtig bitch. Du har en tendens til at kommentere når folk har truffet et dårligt valg og nu må bøde for konsekvenserne; *"Blev du bidt? Det er famne da også selv uden om. Du ku sgu da se at der var zombihoveder derude, idiot. Ja det kan da godt være du ville redde din søn, men han må sgu da klare sig selv, møgunge"* og sådan noget i den dur. Bedrevidende som bare fanden. Det skal nok blive populært.

Du knækker på et tidspunkt. Dine facader falder fra hinanden. Det her er verdens ende. Det er større end dig og dit forhold til din far. Det har ingen betydning længere. Du vil bare trøstes. Spørgsmålet er, om der er nogen der vil trøste dig.

Sigurd

Enevold

Sigurd er automekaniker og ret enfoldig af natur. Der er lidt fisker type over ham, og det er da heller ikke for ingenting, siden han kommer fra vestkysten og er stolt af det. Desværre er det ikke alle, der kan leve af at fiske længere, og efter at se sin far gå bankerot og sælge fiskekutteren på tvangsaktion, svor han aldrig at stå til søs igen. Så han blev bilmekaniker. Det kunne i det mindste holde

Sigurd på landjorden. Sigurd har dog altid kommet i fiskermiljøet, hvor Himmelhunden var en man kunne udenad, t-shirts med "Her udvider Tuborg" ikke blev set ned på (alle havde en) og køwenhawnersnuder fik et law tæsk. De fik på munden gjorde de, og var der ikke turister fra djævløen, så slog de lidt på hinanden. Der var ikke så meget andet at lave. Udover biler selvfølgelig (og fiske, men det gør Sigurd jo ikke lige i).

Jo, Sigurd er ikke den store intellektuelle begavelse for nu at sige det pænt. Og temperament har han også. Men dette store brød (2 meter høj, holder sig på de 120 kilo) med kæmpestore lapper er heller ikke typen, man forsøger at sætte på plads, eller gøre grin med (for så ryger man rundt). Men Sigurd er absolut ikke tabt bag en vogn, når det kommer til motorer. Og han er altid villig til at hjælpe til, når nu han alligevel som regel har sit værktøj med sig.

I dag er Sigurd på vej ud til Egebæks degn for at reparere degnens oldgamle T3 folkevogn model 1600 TL, der burde være skrottet for længst. Men der er en eller anden hotshot forfatter, der åbenbart gerne vil have noget "rustikt" hvad så end det betyder.

Religion

Du går da i kirke til jul og sårn, det skal man jo. Men derudover er det nok mere, når ting går af helvede til (f.eks. når du spiller pool) at du bander lidt og sender ham deroppe en hidsig tanke.

Sex

Er der nogen, der gør sig til i byen, er du da ikke den der siger nej. Og slet ikke som luderne jo koster en formue nu om stunder (men når du så en gang imellem har sparet op, så får den også hele armen). Men hvis du nu kunne finde en sød lille dame, så vil du da ikke være afvisende for måske noget mere stabilt. Måske. På en god dag og i med vind.

Politik

EU er noget af det værste lort, der nogensinde er blevet indført i det hersens land. De mappedyr sidder bare dernede og dirigere rundt med hæderlige mennesker og ruinere dem med deres kvoter og pis og lort. De sku satme ha nogen på hovedet.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Sørge for at I er mobile. Du har lagt mærke til at det er en gammel lorte spand af en bus, der tydelig vis har nogle seriøse problemer. Det kunne du høre bare af lyden, da den holdte i tomgang. Den kan jo bryde sammen hvert øjeblik.

Nu du jo er lidt af en slagsbror, er du heller ikke den der holder dig tilbage, hvis der skal deles lussinger ud. Nix, ikke det der ligner.

Du skal desuden gøre kur til hende Nynne. Hun er da en lille saftig sag. Måske lige voldsom rapkæftet af en tøs at være, men ikke desto mindre noget af en lækker dåse.

Lars

Lars er godt de 20 år og forelsket til op over begge øre. Der er ikke den ting, han ikke ville gøre for Line, hans et og alt. Lars er en forholdsvis flot knægt, veltrænet og solbrændt efter lige at have været 14 dage på Mallorca sammen med Line. Med Line har Lars fundet sin soulmate for livet, det er han overbevist om. Det er skæbnen der har først dem sammen, det stod skrevet i stjernerne, og nu skal de være sammen resten af livet. Han føler sig som Romeo fra Romeo og Julie (før de slog sig selv ihjel). For alle andre end lige Line, er Lars lidt svær at komme ind på, eller komme i kontakt med overhovedet, men det bunder nok i at han spenderer 99% af sin tid med lukkede øjne og tungen inde i munden på Line. De to har skyklapper på.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Du skal beskytte din Line. For alt i verden. Du skal have hende til et sygehus, hun skal behandles. Hun skal reddes. Dør hun, dør du, det er du overbevist om. Livet vil ikke være værd at leve.

Kristian

Kristian er homoseksuel og stolt af det. Det tog ham 10 år at skrabe mod til sig til at komme ud af skabet, så han har ikke tænkt sig at holde kæft om sin seksualitet nu. Han vil gå ind i enhver diskussion om de homoseksuelles rettigheder med en pitbulls finesse. Han er træt af folk, der taler ondt om søstrene. "*Søstrene*" er ikke noget han plejer at kalde dem, men et udtryk den norske kæreste Steinar plejer at bruge, men Steinar er også drag, så lettere arbejdskadet er han måske. Kristian er alt for forelsket til *ikke* at ringe til kæresten i tide og utide, blot for at sige "*jeg elsker dig*" og "*sad lige og tænkte på dig*" og alle de andre tåbeligheder forelskede fok kan finde på at sige.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Forsøge at få den stivnakke til en præst overbevist om at bøsser altså ikke er skyld i den her "*dommedag*" som præsten kalder den. Det har sgu da intet at gøre med nogen som helst seksuel overbevisning. Måske hvis du redder ham, vil han ændre mening? Eller også vil verden bare se bedre ud, hvis der ikke var folk som ham, der blot spreder had.

Lola

Lola er gothchick, ikke mere en 17 år, men synes selv hun er enorm voksen og bare ligeglad med alt og alle, bortset fra digte. Lola er en lettere dødsfikseret digter, der dog har haft overskud til at blive ret vild med den litterære NEJ bølge, men nok mest fordi det ligesom lugter lidt af rebel. Det er ikke altid, hun fatter hvad det er de siger, men det lyder fedt, når man citerer det. Og ham Benjamin Fredberg er total for vild. Total eneboeragtigt på den fede måde.

Lola er egentlig på vej for at besøge sin farmor på plejehjemmet Lykkebo i Egebæk, men damen er altså halvsenil og snakker mest om bingo. Røv irriterende. Den eneste grund til at Lola bliver ved med at besøge hende er fordi, det kunne jo være farmoren døde, mens Lola var der. Hun er i hvert fald gammel nok.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Zombier er da for vildt. Det er de døde. DE DØDE! De ser slet ikke ud som på film. De er ligesom mere levende. Det kunne være for vildt at blive bidt. Blive mærket af døden, uden at dø altså. Det ville være endnu vildere end at få en tatovering. Du vil bides.

Kenny Mosgaard

Kenny er i midten af tyverne og just nyuddannet politibetjent. Han er landmandssøn, jyde med stort J, fødderne solidt plantet i den danske muld og alt det der. Ikke noget han tænker meget over i sit daglige virke, men han er i hvert fald glad for at han ikke længere er stationeret på Djævleøen. Nu er han ansat hos Ribe Politi, hvilket passer noget bedre til hans temperament. Her er folk bare lidt mere retskafne og autoritetstro. For Kenny er en stærk tilhænger af parolen *med lov skal land bygges*, men vil folk ikke gøre som der bliver sagt, er det svært at bygge noget som helst. Det er lidt nemmere at være indehaver af en stærk tro på god ro og orden i Ribe Kommune.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Tro på at alt nok skal blive godt igen. Redningen er på vej. Regeringen har situationen under kontrol. De skal bare lige vurdere og analysere situationen, før de kan sende hæren og katastrofemandskabet ind. Man kan jo ikke bare sende flere tusind folk i en retning og håbe på det er bedste. Så du vil mane til ro og gå på barrikaderne, hver gang nogen så meget som nævner, at det hele er ved at gå af Pommern til og vi alligevel kan opføre os, som vi vil, for kontrol er der jo ingen af.

Alfred Jørgensen

Alfred er præst for den lille Kirke i Egebæk, hvor han prædiker om at holde sig på dydens smalle sti, være et godt menneske, og overholde budene. Og de står altså i det gamle testamente. Alfred er ikke så meget for det nye testamente. Hvor er alt det med en tand for en tand og et øje for et øje, måske? Hvor er det med at de onde nok skal få deres straf? Næh, nu kan de bare bede om syndsforladelse af Jesus. Hmmpf. Næh, Alfred er præst af den gamle skole. Han har aldrig fattet kirkens overbærende rolle overfor bøsser og lesbiske. Alle ved da, at det er en hån mod Gud at lægge i med dit eget køn. Men de skal nok få deres straf. Aids var straffen indtil bøsserne forpestede vores kvinder, så sygdommen bredte sig videre. Men der kommer en dag. De skal nok få deres straf. Jo Alfred er gammel, indædt og gnaven. Selv vil han nok sige rettroende.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Overbevise de andre om at I skal forskanse jer i kirken (når I kommer til den). Det giver jo mening. Den har tykke vække, en solid hoveddør og vinduer der sidder højt oppe. Der vil I kunne holde stand som himlens soldater.

Du skal have fat i degnen, din støtte og ven gennem mange år. Sammen med ham vil du kunne modstå denne storm med Gud ved din side.

"Bøssen" (Kristian) skal ned med nakken. Det er hans skyld at dommedag er her. Glem alt om muslimer (selv om de også er slemme), de perverse er skyld i menneskets forfald. Kan du komme af sted med det, vil du "ofre" Kristian for zombierne.

Nils Henrik

Nils Henrik er forhenværende cykelsmed (førtidspensionist), nu ivrig fritidsjæger, også uden for jagtsæsonen. Hans første møde med de udøde har været særdeles traumatisk for den stakkels Nils Henrik. Han bevæger sig i nervøse ryk, og øjnene flakker febrilsk rundt på udkig efter flere af "dem der". Han er dybt paranoid, men hvad han ikke ved, er at han er blevet sin egen værste fjende. Flængen i panden er stammer fra en særdeles ubehagelig udød, der nåede at rive ham over kinden og derved overfører Solanum virussen til den allerede nedbrudte mand.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

For dig har lorten allerede ramt ventilatoren big time. Din verden er brudt sammen. Du kan ikke stole på nogen som helst. Kan de døde gå på jorden, må det betyde at alle, ALLE, er potentielle zombier. Ligner chaufføren ikke typen, som kan falde om af et hjerteanfald hvert øjeblik det skal være? Eller hvad med hende den sårede pige bagerst i bussen? Det kan ikke tage lang tid. Er nogen de næste, er det måske bedre at ordne dem nu, i stedet for at vente til de kommer tilbage?

Frank Sørensen

Frank er bodyguard med stort B. Stor, firskåret, ikke til hverken at hugge eller stikke i, når først han har truffet et valg. Han forsøger at holde sin tale i korte præcise sætninger og gerne med engelske termer så som "roger", "confirmed", "negative", "target er neutralized" og "Vil de være venlig at følge med mig, maam". Hans jakkesæt sidder ulasteligt og frisuren er millimeter præcis crew cut armystyle. Solbrillerne er helt sorte, så man ser aldrig hans øjne, hvis det står til ham.

Hele Franks verden er bygget op omkring idéen om, at folk gør som han siger. Hans blotte tilstedeværelse plejer at være nok til at han får sin vilje. Sker det ikke, bliver han først forvirret, så provokeret og til sidst irriteret og irriteret har man ikke lyst til, når stodderen har en magnum i inderlommen og en løs *trigger finger*.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Du har en mission, der hedder at få "Bogen" til "KBH" ("Forfatteren" er *optional*), og den har du tænkt sig at gennemføre, koste hvad det vil. Står der nogen i vejen, skal de ryddes af vejen. At verden er ved at gå under, er ikke dit problem.

Dorthe

Dorthe er i slutningen af fyrrerne. En flot kvinde alderen taget i betragtning, men hun får også noget motion, når hun farer rundt på hospitalet, som underbetalt sygeplejerske på Ribe Sygehus (foruden al den lagengymnastik, hun får sig med overlæge Møller). Dorthe er Karstens kone, nu gennem ret mange år efterhånden. Men hun er først og fremmest sygeplejerske og kvinde. Kone kommer først en gang lidt længere ned af listen. For Dorthe har indledt et forhold med hospitalets overlæge. Det var ikke noget, der var meningen, der skulle ske, men overlægen gjorde tilnærmelser, og hun havde egentlig ikke lyst til at sige nej. Ved sidste års julefrokost gik det så galt, og nu sidder hun lidt i saksen. Og det værste er, at hun nyder det. Fordi hun indtil videre er sluppet af sted med det, og så fordi hun faktisk er ret vild med overlægen.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Hvis det står til dig, kan du fortsætte med dit dobbeltspil resten af dit liv, men sådan går det nok ikke. Karsten ved vist ikke noget, men noget andet er jeres datter Nynne. Hun er ikke så dum, som hun giver sig ud for at være. Du vil benægte så længe du kan, men insistere Karsten på "samtalet", så skal han også have hele bredden. Han skal have at vide hvilket pjok han er, og hvordan du egentlig har haft lyst til at forlade ham siden I fandt sammen, men du blev jo gravid alt for hurtigt. Skal det gøres, skal det gøres ordentligt.

Frederik (Fede)

Frederik er en stor mand. 200 kilos æblemand med dertilhørende dobbelthager, strækmærker, svedlugt og dårlig ånde. Nej, hvad Frederik mangler i personlig hygiejne og har han så til gengæld tifold i karisma. Frederik, eller Fede som han kaldes af sine venner, er en humørbombe og en charmetrold uden lige. Han er aldrig sur og bekymrer sig mere for, hvordan andre har det end sig selv. Han er typen, man ikke kan blive sur på (med mindre man er et rigtig godt og grundigt dumt svin). Fede er en ivrig jæger og er bedste venner med Kenneth.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Beskyt de andre. Forsvare dem, der er mindre end dig (hvilket er mere eller mindre alle andre), de der ikke kan forsvare sig selv og dem der er de små. Så hvis der er diskussioner i gang, hvor nogen forsøger at kanøfle nogen, vil du helt automatisk føle, det er din pligt at træde til. Og så bryder du dig heller ikke om at folk skændes.

Kenneth

I modsætning til Fede, er Kenneth noget af et spir. Høj, ranglet og med en meget bedre personlig hygiejne. Kenneth har et mørkt overskæg, han er meget stolt af. Kenneth er bedste venner med Fede, han har kendt en gang siden tidernes morgen (vist noget med folkeskolen), og de har sammen dyrket deres store passion, jagt. Det er en kærkommen afbræk fra konens evindelige jamren (du blev alligevel nødt til at fyre hende) at tage på telttur i skoven med Fede, på trods af Fede snorker som bare fanden. Kenneth er ikke den der siger aller mest i hele verden. For det meste lytter han bare til, hvad Fede siger, og nikker indforstået. Fede ved godt, at det er fordi Kenneth stammer en hel del, og helst vil være fri for at sige noget som helst, specielt til fremmede. Fede kan han godt snakke med, da han aldrig kunne drømme om at gøre grin med det, eller bare kommentere det for den sags skyld. Men andre. Næ, lad den store bamse snakke. Det kan han alligevel så godt lide.

Du skal når lortet rammer ventilatoren:

Du skal holde dig til Fede. Han er din buddy. Den mand og dig har været gennem mere end de fleste (folkeskolen, EFG, hæren), så du bakker ham op i tykt og tyndt. I holder sammen uanset hvad.